

Česko špatně pečuje o Národní park Šumava, komerčních projektů je moc

7. 9. 2016

Kongresu IUCN v Honolulu na Havajských ostrovech se zúčastnil prof. P. Kindlmann, zprávy byly v ČR medii vydány okamžitě ve vazbě na odložení „zákona o divočině“ dne 7. 9. 2016.

Je třeba obdivovat dokonalou mediální synchronizaci těchto .nezodpovědných hrátek s přírodou.

Znalci konkrétní situace se podivují nad některými uváděnými vědeckými názory.

Instalované fotky v této hlavní zprávě ČTK jsou ze 6. koncertu Hnutí Duha k rozšiřování divočiny na Šumavě (jejich publikace je uvedena v našich „Aktualitách“), podivné je (či asi ne), že v textové zprávě věnované P. Kindlmannovi vyběhne žádost o finanční podporu přírodě pro Hnutí Duha.

Šumavský národní park. | Foto: Ludvík Hradilek

Světový kongres Mezinárodní unie ochrany přírody (IUCN) přijal rezoluci, v níž vyzval Českou republiku k **nápravě péče o Národní park Šumava**. Informoval o tom profesor Pavel Kindlmann, který se kongresu na Havajských ostrovech účastní. Kongres IUCN v rezoluci vyzval ke *konkrétním krokům, které je třeba udělat, aby Šumava mohla zůstat národním parkem i podle mezinárodních kritérií.*

Honolulu (USA) / Praha – Znepokojení nad "možností realizace komerčních projektů na Šumavě" vyjádřil v úterý světový kongres Mezinárodní unie ochrany přírody (IUCN). Českou republiku pak v rezoluci vyzval k nápravě, *aby mohl Národní park Šumava zůstat národním parkem podle mezinárodních kritérií.*

Co dokáže příroda? Přesvědčte se, jak se bez člověka vypořádala s katastrofami na Šumavě

Kongres stanovil minimálně dvě podmínky. Rozloha takzvaného bezzásahového území musí být podle něj neprodleně zvětšena na 30 procent plochy národního parku a v souladu s vědeckými doporučeními má být vytvořen závazný harmonogram pro **další rozšiřování území ponechaného přírodnímu vývoji na nejméně polovinu rozlohy národního parku do roku 2030.**

Rezoluce se týká i sousedního národního parku Bavorský les v Německu a chráněného území Böhmerwald-Mühltäler v Rakousku, jejichž zástupce vyzývá ke spolupráci a dodržování jednotných zásad péče.

"Mezinárodní komunita vždy obdivovala příkladný závazek České republiky chránit jedinečné a globálně významné šumavské ekosystémy v tak velkém národním parku. Je však důležité, aby státy své závazky též skutečně plnily," řekl k rezoluci předseda Expertní skupiny IUCN pro divočinu a prezident WILD Foundation Vance Martin.

Pro národní parky je podle něj nejlepší, pokud je chrání závazný režim v souladu s mezinárodně uznávanými normami IUCN. "Členové IUCN z celého světa vyjádřili zcela zřetelně své *znepokojení nad možností realizace komerčních projektů na Šumavě*, které mohou ničit přírodní hodnoty parku. Přejí si, aby zde zůstala vysoká úroveň ochrany přírody a Šumava si tak udržela prestižní označení, které z toho plyne," popsal Martin.

Developerům otevřeli regionální politici

[Na Šumavě klesla populace rysů o třetinu, varují ekologové. Zabíjejí je pytláci i kola aut](#)

"Velice mě překvapilo, jak velký zájem projevují účastníci kongresu z celého světa o osud národního parku kdesi ve střední Evropě," řekl profesor Pavel Kindlmann, který se kongresu na Havajských ostrovech účastní.

Na Šumavu se ho prý ptá skoro každý. "Česká republika má ve světě pověst země, která o své přírodní bohatství řádně dbá, a cizinci proto nedokážou pochopit, proč je zrovna Šumava ve světové ochranné obci vnímána jakožto kontroverzní území díky zprávám z misí IUCN či ze světového kongresu o [divočině](#)," uvedl Kindlmann.

Na vině jsou podle něj regionální [politici](#), kteří si udělali program právě z plánů na její otevření developerům. "Vedlo to ke zničení divoké šumavské [přírody](#). Politici prokázali pověsti České republiky ve světě skutečně medvědí službu," sdělil profesor Kindlmann.

Bezzásahových zón je zatím jen 23 procent

[Na Lipně slouží olympijská myšlenka bezohledným formám turismu, říká místní učitel a aktivista](#)

Rezoluci vítá například [Hnutí DUHA](#). "Správa národního parku musí přinejmenším přidat několik procent bezzásahového území hned a ochránit taková unikátní místa, jako je divoká řeka Vydra nebo kaňony Křemelné a Otavy," uvedl expert na ochranu přírody a lesů Hnutí DUHA Jaromír Bláha.

Bezzásahové zóny se v současnosti nacházejí na 23 procentech území šumavského parku. Dalších pět procent spadá pod tento režim částečně, jelikož se v nich zasahuje pouze způsobem, který neovlivní ekosystém.

Podle ředitele Pavla Hubeného park projednává nový plán péče, který by zvýšil počet bezzásahových ploch o 22 procent. "Cílíme tak k tomu, abychom v roce 2030 měli více než 50 procent rozlohy parku, kde budou bez omezení probíhat pouze přírodní procesy," uvedl Hubený.

Národní park Šumava vznikl v roce 1991 vyčleněním z největší chráněné krajinné oblasti (CHKO) tehdejšího Československa – CHKO Šumava, zřízené v roce 1963 na rozloze 1630 kilometrů čtverečních. Národní park Šumava má rozlohu 680 kilometrů čtverečních a je největším ze čtyř českých národních parků.

autor: [ČTK](#)

Ministr: V květnu byli v IUCN spokojeni

Podle ministra je ale péče o Šumavu dostatečná. Reakce IUCN ho navíc překvapila. Na květnovém zasedání nejvyššího vědeckého orgánu IUCN – Světové komise pro chráněná území – podle něj předsedkyně Kathy MacKinnonová na jednání s ministerstvem i ředitelem Národního parku Šumava Pavlem Hubeným podpořila dosavadní přístup k ochraně přírody na Šumavě s tím, že odpovídá nárokům IUCN.

Richard Brabec, ministr životního prostředí (ANO)

„Jsme překvapeni, protože odborníci IUCN tady byli v létě, byli spokojeni s péčí v národním parku a najednou o několik měsíců později jsme dostali tuto reakci.“ Podle Brabce stojí **za vyjádřením IUCN některé aktivistické nevládní organizace, které mají zájem na výrazném rozšíření bezzásahového režimu nejen na Šumavě.** Ve sněmovně nyní čeká na třetí čtení novela o ochraně přírody. Počítá se zachováním současného rozsahu bezzásahových zón minimálně do roku 2035 a dává přírodě možnost si s těmito plochami poradit sama. Pokud bude vývoj příznivý, můžeme se za 15 let bavit o možném rozšíření bezzásahových zón, dodal Brabec.

Ministerstvo chce do národních parků pustit divočinu

Národní parky, pro které ministerstvo životního prostředí připravuje nová pravidla fungování, jsou v republice čtyři – Šumava, Krkonoše, Podyjí a České Švýcarsko – a už několikátým rokem se debatuje o možnosti tento výčet rozšířit ještě o středočeské Křivoklátsko. Momentálně parky zabírají 1,5 procenta českého území a ze zákona chrání nejcennější přírodu, významnou i z mezinárodního vědeckého hlediska. V jejich prvních (nejexkluzivnějších) zónách se vůbec nehospodaří, jen výjimečně se povoluje například odstranění nepůvodních rostlin. Současně s tím se tam mohou návštěvníci pohybovat pouze po značených cestách.

Zákon si klade za cíl, aby se v národních parcích vyvíjela příroda bez zásahů člověka na většině území, doslovně hovoří o „zajištění nerušeného průběhu přírodních dějů v jejich přirozené dynamice na převažující ploše“.

Bezzásahové zóny na více než polovině území až po roce 2030

Rezoluci IUCN vítá například Hnutí DUHA. „Správa NP musí přinejmenším přidat několik procent bezzásahového území hned a ochránit taková unikátní místa, jako je divoká řeka Vydra nebo kaňony Křemelné a Otavy,“ uvedl expert na ochranu přírody a lesů Hnutí DUHA Jaromír Bláha.

Bezzásahové zóny se v současnosti nacházejí na 23 procentech území parku. Dalšíh pět procent spadá pod tento režim částečně, jelikož se v nich zasahuje pouze způsobem, který neovlivní ekosystém. Podle Hubeného se nyní projednává nový plán péče, který by zvýšil počet bezzásahových ploch na padesát procent. „Mělo by to ale vzniknout až po roce 2030... Nějakou chvíli to trvá, musíme postupovat podle zákona,“ řekl ČT.

Pokud projde novela o ochraně přírody a krajiny, termín se podle Hubeného možná ještě prodlouží. Proti rozšiřování bezzásahové zóny jsou navíc starostové obcí, které přímo v parku leží. Například Kvilda by první zónou byla po rozšíření doslova obklopena.

Senátoři podpořili možnost zásahů v lesích Šumavy

25. 8. 2016

Senátoři projednávají petici obyvatel jižních Čech, kteří chtějí zákonem umožnit zásahy v lesích národního parku Šumava. Důvodem je zásadní význam lesů pro zadržování vody v krajině. Petice konkrétně požaduje změnu chystané novely o ochraně přírody, kterou projednává sněmovna ve třetím čtení a následně by ji měla posoudit horní komora. Pod petici se podepsalo víc než 13 tisíc lidí.

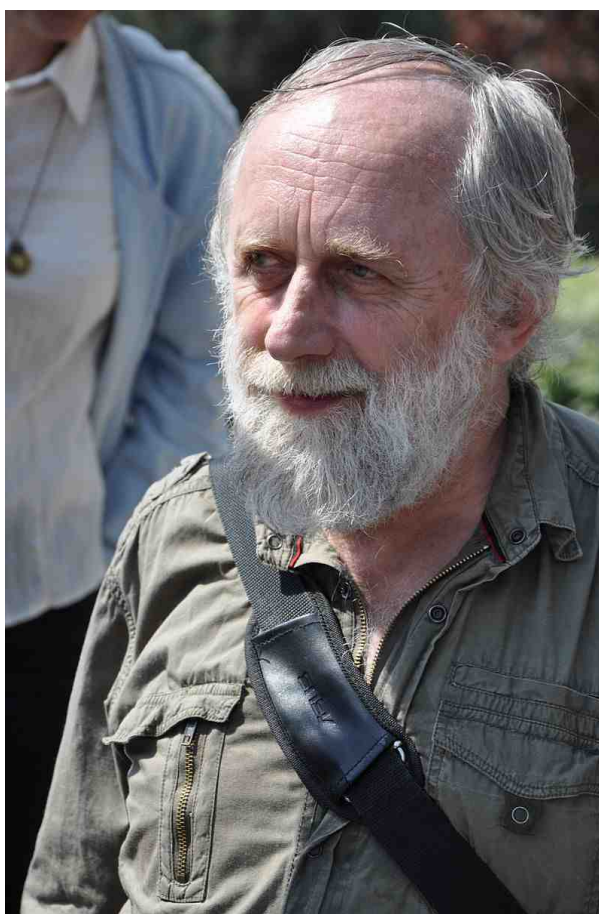
Horní komora téměř jednomyslně na návrh svých výborů podpořila „zachování zelených lesů na Šumavě jako významnou zásobárnu vody, stabilizační prvek pro udržení teploty a půdy“. Zároveň doporučila, aby se návrhy vycházející z praxe a činnosti samospráv odrazily v přijímaných právních předpisech.

Opačný cíl sleduje petice Hnutí Duha, podle níž by v parku měla být prioritní ochrana přírody a až polovina území parku by měla být bezzásahová. Pod tuto petici ekologů, kterou bude Senát projednávat v říjnu, se podepsalo přes 60 000 lidí, pod jihočeskou petici 13 000 lidí.

Organizátoři této petice, kterou podpořily výbory pro lidská práva a pro územní rozvoj a životní prostředí, požadují změnit zákon tak, že „vodohospodářskou a klimatickou funkci tamních lesů bude považovat za nadřazenou nad zájem ochrany přírody“. Zachovány by měly být zejména lesy v okolí pramenů šumavských řek kvůli retenční schopnosti i zachování zdrojů vody pro jižní Čechy. V opačném případě prý hrozí, že po kůrovcové kalamitě uschne i zbylá polovina šumavských lesů.

Horní komora k nelibosti ekologů před lety navrhla rozdělit park do tří zón. Nejprísněji chráněná zóna měla tvořit čtvrtinu území parku, ale měly v ní být umožněny zásahy proti kůrovci. Sněmovna tento návrh předloni zamítla kvůli chystané vládní úpravě. Senátní návrh chtěl vetovat i prezident Miloš Zeman.

P. Kindlmann: Že ochrana divočiny způsobuje na Šumavě nezaměstnanost, je nesmysl

Autor: Ben Skála – Vlastní dílo, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1504570810>.11.2015 08:00 | PRAHA (Ekolist.cz)

Pavel Kindlmann vystudoval teoretickou kybernetiku na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, ale doktorát již dělal současně na Matematickém a Entomologickém ústavu Akademie věd. V rámci výzkumu se zabývá ekologií terestrických orchidejí, ekologií mšic a jejich predátorů, dynamikou populací, stabilitou ekologických společenstev, studiem a modelováním systémů dravec-kořist a ochranou přírody a biodiverzity. Prof. RNDr. Pavel Kindlmann, DrSc. (* 1954) pracuje v Ústavu životního prostředí Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity a v Centru výzkumu globální změny AV ČR v Brně. Vystudoval teoretickou kybernetiku na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, ale doktorát již dělal současně na Matematickém a Entomologickém ústavu Akademie věd. V rámci výzkumu se zabývá ekologií terestrických orchidejí, ekologií mšic a jejich predátorů, dynamikou populací, stabilitou ekologických společenstev, studiem a modelováním systémů dravec-kořist a ochranou přírody a biodiverzity. Je ženatý a má dvě děti. Mimo vědecké práce se věnuje své jihočeské farmě, kde chová koně, ovce a nejrůznější drůbež.

Šumava je jeden z největších současných problémů v české ochraně přírody. Tvrdí to přírodovědec Pavel Kindlmann, který se aktivně zapojuje do debaty o osudu Národního parku Šumava. Původně se zabýval jen populační dynamikou kůrovce, *vyhrocená a manipulativní šumavská diskuze z něj udělala odborníka i na společenský rozsah tématu*. Kindlmann tvrdí, že ochrana šumavské divočiny nemá žádnou spojitost s místní nezaměstnaností a že obce uvnitř Národního parku Šumava patří v rámci celé České republiky k těm vůbec nejbohatším a že prameny Vltavy určitě nevysychají kvůli ochraně přírody.

Žijete na jihu Čech, ale hodný kus od Šumavy. Přesto se do dění kolem Národního parku intenzivně angažujete. Proč to vlastně děláte?

Já se vlastně už léta zabývám ochranou přírody. Její výukou a taky z teoretického hlediska, přes můj výzkum v oblasti slunéček a orchidejí. Specializuji se na populační ekologii, takové to poznávání zákonitostí, co, jak a proč se množí. Nebo jak spolu nejrůznější organismy interagují, kdo koho žere. Před lety jsme také s kolegyní založili magisterský obor Biologie ochrany přírody. A když tenkrát začaly ty třenice o směřování národního parku a řešily se otázky, zda kácet či nekácet, nebo jak moc zasahovat či nezasahovat, hlavním argumentem pro zásah se tam stal kůrovec. Jeho populace gradovala a řešilo se, zda nakonec sežere celou Šumavu, nebo jestli se někde zastaví. Prostě jaká je predikce jeho populační dynamiky. Což je přesně můj obor. Takže jsem k tomu měl co říct.

A za druhé jsem si říkal, že když už učím Biologii ochrany přírody a učím lidi, jak se to má dělat, tak bych měl mít také nějakou praktickou zkušenost v tom, jak se to dělá - nejenom to sekání orchidejových lokalit, co jsem dělal v mládí. Nejprve jsem se skutečně vyjadřoval jen k populační dynamice kůrovce, ale postupně se propracoval na nejrůznější navázaná témata. Ono to totiž spolu úzce souvisí. Když už řešíte kůrovce a I. a II. zóny, začnete vlastně řešit otázky rozlohy jednotlivých zón národního parku, tím pádem řešíte kupčení s pozemky v II. a III. zóně a nakonec skončíte u socio-ekonomických aspektů ochrany přírody.

Ale musíte to dělat. Protože vám zkušenost velí, že když to chcete dělat dobře, musíte si své obzory rozšířit za rámec vlastní specializace. Tak to prostě je. Víte, ta Šumava, to je opravdu asi jeden z největších aktuálních problémů v české ochraně přírody. Hodně dělá i to, že tady jsou ty dvě strany sporu jasně definovány. *Na jedné straně stojí vědci a nevládní organizace, na druhé pak někteří starostové a nejrůznější politici.*

Je vědecká obec ve svém názoru na Šumavu jednotná?

Skutečně je. Kdysi jsem zorganizoval něco jako dopis padesáti profesorů a docentů ve prospěch Šumavy, a těch padesát lidí z univerzit v Praze, Brně, Olomouci, Českých Budějovic je snad prakticky každý, kdo se nějak otázkou ochrany přírody profesně dotýká. A na té druhé straně se drží politici, kterým schází odborné argumenty. Třeba o populační dynamice kůrovce.

Ale diskuze, byť někdy docela vyhrocená, mezi oběma stranami šumavského sporu probíhá, ne? Jaké argumenty tedy mají starostové a politici?

Přijde mi, že se spíš pokoušejí vytvářet nejrůznější fámy. Třeba ta poslední, o tom že bezzásahovost v národním parku způsobuje na Šumavě a v Pošumaví sucho. Protože jestli se něco musí téhle straně přiznat, tak to že mají velice dobré PR. Začalo to sérií poplašných článků o tom, že v létě vyschly prameny Vltavy. Zaznívaly z nich fráze jako zničený národní symbol, katastrofa pro Šumavu...

Taky jsem to četl. Ale Vltava zdá se pořád teče...

Ono jde o to, že ta „ikona Šumavy“, prameny Vltavy, je vlastně taková studánka, do které je přiváděna voda rourou. To je to místo, jak se tam chodí turisté klanět. A nešlo o nic víc, než že se tenhle letitý přívod vody zanesl a ucpal. Zjistili to hydrolog a zaměstnanci NP Šumava, když se tam zašli podívat. Žádná řeka pochopitelně nezačíná rourou, rodí se v bažině nebo mokřadu, tam jsou ty skutečné prameny. K celkovému dojmu pochopitelně přispělo i to, že byl skutečně suchý rok, což snížilo vydatnost těch pramenů. Ale fáma již byla vyřčena a rázem se řešilo, že kvůli nekácení lesů a bezzásahovosti budou obce v Pošumaví bez vody. Ono je to ale mediálně strašně chytlavé. Když se řekne „vyschly prameny Vltavy“, tak se lidi hned dívají, kde všude po Čechách jim vysychají studny. V tomhle konkrétním případě stačilo vyčistit rouru, ale co s tou již jednou vyřčenou fámou? Publikovat pravdu. Jenže ta pravda není jednoduchá. Existují hned tři vědecké studie, které na tohle

téma reagují. Souvisí jak s odběry průtoků vody v potoce na Modravě, tak stavem stromů (zelený vs. suchý les) a odparem vody z půdy a bioklimatologickými modely vodní bilance. Vysvětlit je jen ve zkratce znamená patnáct minut nezajímavě hovořit, to se vám do článku ani nevejde. Jenže novináři mají rádi krátké a úderné zprávy a tak se mnohem víc chytají tady na ty „bublíny“, se kterými se pak těžko bojuje. Jsou totiž jednoduché a pro čtenáře přitažlivé. Málo koho pak už zajímá, že jsou úplně vymyšlené.

Když se dostaneme k těm socio-ekonomickým aspektům ochrany šumavské přírody, říkáte, že i tam narážíte na řadu nejrůznějších fám a bublin.

Tak třeba ta, že obyvatelé Šumavy jsou kvůli ochraně přírody bez práce. To je stejné jako s tím suchem. Ano, na Šumavě jsou lidi bez práce. Je to smutné. Jenže jak to souvisí s ochranou přírody? Mám tu srovnání dat průběhu nezaměstnanosti v závislosti na čase od kolegy profesora Braniše, z let 1992-2011. Je to srovnání v rámci celé ČR, kde vyšší nezaměstnanost mají obecně regiony s nějakým velkoplošným chráněným územím (například Třeboňsko, Kokořínsko, nebo tam kde je nějaké CHKO), pak jsou tu oblasti na venkově, kde není žádné chráněné území. A ty jsou na tom mnohem hůř. A pak tu máte NP Šumava, který je na tom viditelně nejlépe. Vidíme jasně, že nezaměstnanost v ČR je, ale zrovna na Šumavě, potažmo na území národního parku se mají o poznání lépe, než jinde v ČR. Cykličnost jevu nezaměstnanosti je dána sezónní povahou práce. V zimě je to horší než v létě. Typicky dřevorubci. Ale i v zimním období je ta „špička“ nezaměstnanosti mnohem nižší, než je ve zbytku ČR.

Mám tu obdobnou variantu dat z roku 2013, srovnání v rámci jednoho roku. Vzal jsem obce uvnitř parku (ve kterém je šest obcí), pak širší hranici, vymezenou zhruba CHKO Šumava, která je větší. Tam jsou obce, které svým katastrálním územím nějak do NP zasahují. Těch je 6 a vně 22. V obcích uvnitř národního parku bylo 53 nezaměstnaných. Když vezmu ještě ty s katastrem zasahujícím do CHKO Šumava, tak tam jich bylo 953 (včetně těch 53). Tedy necelá tisícovka. Nerozumím tomu, že z toho někdo dělá téma.

Nezaměstnanost je celorepublikovým problémem...

To ano. Na Šumavě je tisíc nezaměstnaných lidí, což je jistě smutné, ale třeba jen při uzavření dolu Paskov mělo být jednorázově propuštěno 2500 lidí – a nikomu to divně nepřišlo. Je otázka, kde máme tu nezaměstnanost řešit, zda bodově, nebo plošně? Třeba v tom dole Paskov, nebo na celé Šumavě? Srovnal jsem si různé oblasti z hlediska nezaměstnanosti. Ty uvnitř NPŠ, ze svazu dvaadvaceti obcí a pak třeba Vyšebrodsko. Je to oblast, která není v NP, ale navazuje na ni a svým charakterem je jí hodně podobná. A taky průměr okresu Český Krumlov a na závěr Bruntálsko. To jsem vybral jako příklad vyšší územní jednotky, kde je ta nezaměstnanost velkým problémem. Výsledek je jasný. Ti, kteří nejvíce křičí, tedy některé obce uvnitř Národního parku Šumava, mají vůbec nejnižší nezaměstnanost v rámci celého regionu.

Nemůžeme ale popřít, že by na Šumavě nezaměstnanost neexistovala. Je její příčinou ochrana divočiny?

Jeden z problémů je třeba na úrovni tendrů při těžbě lesa. Přesněji, jsou „tendry“, tedy to, na co nadávám, a pak „minitendry“, a to je něco, co by asi mělo být. Protože se jedná o zakázku za státní peníze, tak musíte dělat výběrové řízení, kdo bude kde těžit. Do toho výběrového řízení se ze zákona může přihlásit kdokoli, ne jen těžbařské firmy ze Šumavy. A to výběrové řízení zhruba vyhrávají firmy zdaleka, zcela mimo Šumavu. Řekněme, že firma sídlící v Ostravě si najme na provedení těžby dělníky z Ukrajiny a díky tomu může ve výběrovém řízení nabídnout nejnižší cenu práce. Takové výběrové řízení pochopitelně vyhraje. A pak se není čemu divit, že při kácení polomů na Šumavě neslyšíte českého slova, ale slovenštinu, polštinu a ukrajinštinu. Místní dřevorubci

nemohou v konkurenčním tlaku takového tendru uspět a jsou pochopitelně nespokojení. Nemají práci. Je to začarovaný kruh. Pak ty peníze z těžby neskončí na Šumavě, ale jdou jinam.

A s tím se nedá nic dělat?

Mně by se líbilo, kdyby nějaký „Franta Benda“ nebo družstvo pěti Frantů Bendů tahalo ty stromy z lesa kobyloou. Bylo by to hezké. Ale velkým firmám nemůžou konkurovat ani cenou práce, ani technologií. A to je problém, který nevyřeší ochrana přírody. To je otázka výběrových řízení a to je na politicích. Ale rozhodně není pravda, že by dřevorubcům brala práci ochrana divočiny, jak si často sami myslí.

Je to jediná příčina?

Vůbec ne. Třeba v roce 2012 bylo v Nové Peci 55 nezaměstnaných. Před uzavřením skladu jich bylo 37, následkem uzavření přišlo o práci dalších 18 lidí, celkem tedy 55.

Při uzavření mlékárny v Horní Plané (v tu dobu 166 nezaměstnaných) přišlo o práci šest desítek lidí. Zase to o polovinu poskočilo nahoru. V těch malých obcích je to zatraceně znát. Je to smutné, ale děje se to všude. Ale to, že Jihočeské mlékárny zavázejí nadojené mléko z vesnice na Šumavě až do Budějovic, nebo že lesníci nemají poptávku po koupi dřeva, to nemá na svědomí ochrana divočiny.

Jsou šumavské obce chudé? Říká se, že ochrana přírody na Šumavě huntuje lokální ekonomiku.

To je další nesmysl. Do obcí plynou příjmy z daní osob, které tam mají trvalé bydliště. Proto jsem z analýzy vynechal obec Modrava, protože v době, kdy tam měl trvalé bydliště podnikatel Bakala, to bylo v přes dva miliony na obyvatele, nejvíc v ČR. Ale pořád jsou tu Prášíly, Srní, Stožec, Kvilda a Horská Kvilda, které se nachází uvnitř parku, a dalších šestnáct obcí. Z jejich příjmu vypočítaný průměr na obyvatele činí zhruba 42 000. Prakticky dvakrát tolik, než kolik činí průměrný příjem obce na obyvatele v rámci celého Západočeského nebo Jihočeského kraje. Promiňte, ale šumavské obce rozhodně nejsou chudé.

A v rámci celorepublikového průměru?

Když se podíváte na stránky rozpocetobce.cz, můžete si na základě tohoto rozpočtu zobrazit žebříček nejbohatších obcí v ČR. Z 6242 obcí zaznamenaných v roce 2013 se v onom top-tenu zobrazují hned tři ze šesti obcí v NPŠ. Obce uvnitř Národního parku Šumava patří v rámci celé České republiky k těm vůbec nejbohatším.

Ta blízkost přírody je pro obce výhodou, nikoliv překážkou.

Takže se bydlení na Šumavě lidem vlastně vyplácí?

Ano i ne. Třeba zmíněná Modrava měla v roce 2008 velmi štědrý Program sociální stabilizace. Z něj každý rok dostal člověk s trvalým bydlištěm 3000 Kč na ruku coby jednorázový finanční příspěvek, příspěvek na pořízení deseti kubíků otopného dřeva, porodné 20 000, na dětské tábory 5000, nebo 3000 za každého prvňáčka nastupujícího do školy. Příspěvek k životnímu jubileu, pohřebné. To jsou výhody jinde v Čechách nevídané.

Říkal jste ale, že ta Modrava je „za vodou“ díky Bakalovi. Co ostatní obce?

Podobné to bylo i s Kašperskými horami. Obce si mohly v restitucích zažádat o svůj historický majetek a Kašperské Hory si vybraly lesní pozemky uvnitř parku. Mohly si vybrat pozemky jiné, kde by mohly hospodařit. Ale vybraly si ty „nedotknutelné“. A proto každý rok dostávají příspěvek, jakousi formu finančního odškodnění, za to, že tyto netěžitelné lesy netěží. Je to úžasná investice, protože jen Kašperské Hory si ročně přišly formou kompenzace na 11-12 milionů korun. Nepochopím, proč si tyto obce tak nahlas stěžovaly, že kvůli kůrovci už nemůžou v těch lesích těžit. Když v nich stejně těžit nemohly, navíc dostávaly příspěvek za to, že nemůžou těžit. To, že jsou šumavské obce chudé nebo že je v nich katastrofální nezaměstnanost, prostě není pravda, tvrdí Kindlmann.

A teď to „ne“. V čem se to nevyplácí?

Majitelé a nájemci podniků, penzionů, ubytoven a restaurací dost často nejsou ze Šumavy. Například ze 13 podniků na Kvildě patří jen 4 místním. Ostatní jsou z odjinud, většinou z Prahy. Ty daně z jejich činnosti pak samozřejmě odtékají jinam, mimo Šumavu. Ale to také nesouvisí s ochranou přírody.

To, že jsou šumavské obce chudé nebo že je v nich katastrofální nezaměstnanost, prostě není pravda. Jsou to jen líbivé mediální bubliny, které nejsou podloženy žádnými argumenty. Situace je přesně opačná a obce v Národním parku Šumava by si měly uvědomit, že park je jejich deviza, ne hendikep.

A to i přes to, že Šumavu decimuje tisíciletá kalamita kůrovce?

Myslím, že hovořit na Šumavě ve vztahu ke kůrovci o tisícileté kalamitě je hodně nadnesené. Už proto, že máme k dispozici aspoň jakési údaje jen za necelá poslední dvě století. Naměřená data jsou k dispozici jen za dobu existování parku. Teoreticky, kdyby si dal někdo hodně velkou práci, může vyhodnotit různé kronikářské zdroje... ale před 200 lety v těch oblastech, o kterých hovoříme, téměř nikdo nežil. Celá ta tisíciletá kalamita je jen výplod z dílny PR agentury Bison&Rose, kterou pro park najal Jiří Mánek v době, kdy byl ředitelem Správy NP a CHKO Šumava.

Jedním z vážných argumentů starostů je, že se – pod tlakem ochrany přírody – šumavské obce vylidňují. To platí?

Tak zase můžeme nahlédnout na čísla, porovnání počtu obyvatel obcí uvnitř parku, od jeho založení po rok 2012. Ano, obce v okolí Šumavy skutečně vykazují určitý trend dlouhodobého poklesu počtu obyvatel. Ale to je trend vlastní třeba Českomoravské vrchovině a celé České republice. To, že se obce vylidňují a jejich populace se přesouvá do měst, je fenomén naší doby. A co vidíme? V Srní jich skutečně ubylo, na Kvildě je ten pokles minimální. Stožec, Prášíly, Modrava a Horská Kvilda se naopak rozrostly. Vylidňování Šumavy se prostě nekoná.

Poznámky Hnutí Život

Náhodně a spekulativně vybraná, výše uváděná témata, jsou dlouhodobě analyzována Hnutím Život. z.s. v řadě článků i v rozsáhlých publikacích, z nichž velkou část je uvedena na jejich webových stránkách, přičemž se snaží je uplatnit v médiích, avšak obvykle marně - proč asi? Dokonce některé kritické publikace nemohly být distribuovány, nebo byly staženy z oběhu. Jsou v nich analyzovány aktuální problémy např. nesmyslně požadovaná rychlá a rozsáhlá bezzásahovost, vývoj demografické situace na Šumavě a v Pošumaví, vodohospodářská situace, obnova ekosystémů, biodiverzita a ekologická situace v Evropě a ve světě. Jsou to např.:

- Binka B.: Analýza hlubinné ekologie, Masarykova univerzita Brno 2008
- Krečmer V.: Základní principy nakládání s lesy v dvacetileté kauze „Národní park Šumava“.

Lesnická práce, 90, 2011, č. 6; 10-11

- Vacek S, Podrázský V.: Stav, vývoj a management lesních ekosystémů v průběhu existence NP Šumava, Kostelec nad Černými lesy 2008. Nakl. Lesnická práce

- Valtr P.: Květena světových regionů v ekologických souvislostech I-VIII, UrbioProjekt Plzeň 2016

- Valtr P. a kol.: Šumava a její perspektivy I, II, Typos Klatovy 2012, 2013

- Vrška T. et al: Dynamika vývoje pralesových rezervací v ČR III, Academia Praha 2013.

Naše národní parky vznikaly k tradiční ochraně dochovaných přírodních, krajinných a kulturních hodnot. Velkou „zajímavostí“ je, že celosvětově nejvýznamnější kategorie Biosférická rezervace UNESCO není ani vedena v rejstříku MŽP - AOPK a její zásadní potřeby, tj. spolupráce obyvatel s přírodou jsou přehlíženy. Vzrůstají však restriktivní opatření a vyhánění turistů a obyvatel a náhradou jsou zřizovány prohlídkové obory, což ale není úkolem národních parků.

Nátlačkové aktivity výroby bezzásahové divočiny v kolonizovaném kulturním území vnucuje již 25 let Hnutí Duha (které je luxusně dotované - v r. 2013 uvádělo příjem přes 13 mil. Kč), praporečnickem je MVDr. J. Bláha. Zajímavé je, že požadavek dotací na přírodu pro Hnutí Duha je provázán i na stránky P. Kindlmanna. Hnutí Duha slouží jako zelené milice P. Hubeného, které mohou všude, ostatní protestující dostanou tučnou pokutu: z.s. Otevřená Šumava za pochod po silnici 2,7 km k neodůvodněně uzavřenému Modrému sloupu 2 mil Kč!!!.

Po vnucené rozsáhlé disturbanci / rozpadu lesů na Šumavě (v délce 40 km na cca 25 tis. km²) se stupňuje hydrologické sucho. Jednoznačným důkazem fatálního dopadu současné „ochrany“ je rozsáhlé ubývání biodiverzity včetně likvidace chráněných taxonů po vnucené „řízené“ likvidaci hřebenových smrčín k vytváření jedinečného „přírodního“ lesa poskytuje podrobné botanické mapování biotopů, prováděné před vymezením EVL Šumava. Vlivem aridizace jsou vysoušeny nejen nejcennější biotopy rašelinišť, ale vytváří se precedens nedostatečné biotopové obnovy smrčín v další generaci.

Pro Šumavu bylo typické přibližné výškové členění lesů:

- nad 1200 m klimatické smrčiny v hraničních hřebenech (vědci nejprve označované jako klimaxové, následně jako nepřírozené, které tito požadovali v co nejkratší době revolučně změnit na „přírodní“ s využitím kůrovcové disturbance)

- 1100-1200 m bukové smrčiny

- 750 - 1100 m smrkové bučiny, tj. většina území NPŠ, kde dnes převažují jen smrčiny.

Nevnímány jsou stresové faktory klimatických změn (viz Buček A.: Scénář změn vegetační stupňovitosti), ani zásadní problematika biotopové obnovy při absenci listnáčů - buk, klen a dalších původních druhů po nastupující současné (vzešlé z bezzásahově zlikvidovaných „nepřírozených“ lesů) a vznik aridizovaných lesostepních formací.

Hazardní ideologie převažující bezzásahovosti pod mantrou „příroda si pomůže“ nevnímá ekologickou nestabilitu, proklamovanou předběžnou opatrnost a nutné posuzování vlivu na životní prostředí (RIA u legislativní normy, SEA u plánu péče). V jednoúčelové novele zák. č. 114/1992 Sb. „o bezzásahové divočině“ rovněž není zmínka o světově nejvýznamnější kategorii Biosférická rezervace UNESCO.

Ti starší si vzpomínají na dvě předchozí zhoubné ideologie a jejich prosazování, pokud obecně připustíme hazardní bezzásahovost v antropogenně nepříznivě změněné biotě, můžeme reálně sledovat jak život směřuje tam, kde vznikal (příkladem je Mrtvé moře, kde je pouze na bakteriální úrovni).

Obdivuhodné je, jak sdělují znalci a odborníci odchovaní Šumavou a světovými zkušenostmi, často o více než generaci starší než matematik P. Kindlmann, jak ten se přerodil na vědce na výrobu divočiny pomocí kůrovce a bezzásahovosti a to bez nezbytných dlouhodobých vědeckých analýz.

Mapa lesních vegetačních stupňů Šumavy, která je dále uvedena, dokládá, že většinová bezzásahovost odcházejících smrčín z tohoto pohledu je zločin! **Bezzásahové přírodní procesy v kulturní, převážně smrkové Šumavě a dalších národních parcích nám bez naší pomoci, tj. skutečně vědeckého ekosystémového asistenčního managementu nenadělí věkově a druhově různorodé a ekologicky stabilní lesní porosty, nezbytné pro udržitelný vývoj!**

Závěr: obyvatelé chtějí zdravou a funkční přírodu, do které mohou pro poučení a kde se zotaví, ideologové divočiny vnucují naoktrojování nevhodných bezzásahových kritérií, které přináší ekologickou neudržitelnost! Poučení poskytuje publikace Anděra M.: Národní parky Evropy.